

Koorvenster

Jaargang 11. No. 4. oktober 2006

Clubblad van het Ulfts Gemengd Koor**Verschijnt 4x per jaar**

Bestuur:

Voorzitter:	Alois Mecking	0315681067
Secretaris:	Maria Ketelaar	0315-328498
	E-mailadres: mariaketelaar@hotmail.com	
Penningmeester:	Stien Liebrand	0315-684266
Activiteiten:	Frans van Hal	0315-684959
	Truus Frazer	0315-630989

Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Organist/Pianist:	Henk Bennink	0315-681703
Presentatrice:	Marian Kok	0315-681115

Repetitieavond: 's Maandags van 20.00-22.00 uur
 Repetitielokaal: Zaal "De ni'je Hemel"
 F.B.Deurvorststraat 44 Ulft 0315-685898

Afmeldadres: Maria Ketelaar 0315-328498
 Afmelden: 's Maandags tussen 17.00 en 18.00 uur

Muziekadviescommissie:	Gerard Rutjes	0481-461352
Bibliothecaris:	Marion Leijzer	0315-329306
	E-mail: mjw.leijzer@wanadoo.nl	
	Riet Kamphuis	0315-324815
	Leo Bussink	0315-681922
	Frans van Hal	0315-684959

Kledingcommissie:	Thea Mecking	0315-681067
	Wies te Pas	0315-683124

Redactie:	Jo van Aken	0315-630760
	Marjo Helmes	0315-683433
	Stef Hermesen	0315-686250
	Giena Memelink	0315-686519

Eindredactie:	Alois Mecking	0315-681067
Redactieadres:	Koopsbroeck 23	
	7095 CP De Heurne	0315-681067
	E-mail: alois.mecking@hetnet.nl	

Contributie:	€ 7,50 per maand
Echtparen:	€ 11,25 per maand
Banknummer:	RABO-bank 36 38 01 235

Concert- en activiteitenagenda 2006.

25 t/m 29 oktober   Concertreis Berlijn.

*Het gebouw van
de Berliner Phil-
harmoniker*

- Ma   18 december   Kerstconcert Verzorgingstehuis Debbeshoek.
Aanvang 19.00 uur
- Ma   18 december   Aansluitend aan het kerstconcert afsluiting van het jaar met
huldiging van de jubilarissen in “Het Hemeltje”.
Netty Kok 40 jaar lid.
Els Heister en Marion Leijzer 12 ½ lid.

Van de redactie.

De vakantie ligt weer achter ons en we zijn weer in onze gewone doen.

Vaak hoor je van mensen dat ze zich dan het beste voelen.

Vóór ons liggen weken van hard werken. Onze energie zal vooral gestoken moeten worden in frequent repetitiebezoek ter voorbereiding op onze concertreis naar Berlijn.

We gaán natuurlijk voor de eerste prijs van het korenfestival en ook willen we de Berlijners vergasten op een subliem gezongen Hoogmis.

Het zal niet gemakkelijk zijn. Vooral de liederen in het Italiaans geven moeilijkheden met de uitspraak. Daarom is onze volledige inzet de komende weken van groot belang.

Natuurlijk kijken we ook uit naar een vrolijke reis met veel gezelligheid onder elkaar en de mooie dingen die we in Berlijn zullen gaan bekijken.

Mensen, zet `m op! We rekenen op jullie!

Jo

Van de voorzitter.

18 September half elf 's morgens.

Het is al weer bijna 7 weken geleden dat Thea en ik de reis naar Berlijn gingen maken mede als een voorbereiding op en informatievergaring voor de reis van het UGK eind volgende maand.

Met plezier denken we nog steeds terug aan ons bezoek aan de Rosenkranz-Basilik waar we uitgebreid gesproken hebben met de pastoor Dr. Karl Heinz Hoeffs.

Ook het bezoek aan de overige plaatsen waar we actief zullen zijn en later aan het hotel, waar we zullen verblijven, heeft ons het gevoel gegeven dat we met het koor een fijne week zullen beleven.

Hoogtepunt blijft natuurlijk de deelname aan het internationale korenfestival in de Kammermusiksaal van de Berliner Philharmoniker.

Een uitgebreid verslag van onze verkenningstocht leest u elders in dit koorvenster.

Ook mogen we met tevredenheid terugzien op onze optredens in het Antonia verpleeghuis en tijdens de weekendviering in de Antoniuskerk waarin Thea en Bertus Holtus hun 50-jarig huwelijksfeest vierden.

Ook daarvan vindt u een verslag elders in dit blad.

We hebben vanaf nu nog 6 repetities te gaan. Repetities die we hard nodig zullen hebben. Blij zijn we natuurlijk met de versterking van de tenoren en bassen door een aantal echtgenoten van onze dames. Ik hoop dat ze met veel plezier onze gelederen zullen versterken.

Het is een cliché, ik weet het, maar toch wil ik iedereen nog eens op het hart drukken van het belang van het bezoek van de repetities.

Oefening baart kunst.

Wij allemaal flink oefenen en onze toehoorders in Berlijn laten genieten van onze kunst.

Alois Mecking, voorzitter

***Het volgende Koorvenster verschijnt op ma. 18 december 2006.
Oplossingen van puzzels en bijdragen voor het volgende nummer
dienen uiterlijk ma. 2 december te worden ingeleverd.***

SMALLTALK.

De tijd is begonnen dat we kunnen gaan aftellen voor Berlijn. Op het moment dat ik dit stukje schrijf, zondag 17 september, nog maar zes weken.

Zo'n koorreis is altijd een spannend gebeuren. Het UGK heeft al diverse koorreizen achter de kiezen en ik heb zelf met andere koren ook diverse reizen mogen maken.

Maar nu is het voor mij de eerste keer dat ik met jullie op koorreis ga en ik verheug me er bijzonder op. We hebben een leuk en afwisselend programma om te zingen en het enthousiasme van jullie koorzangers en zangeressen is ook zeker aanwezig.

Ik kan dat merken aan de manier waarop we de laatste weken hebben gerepeteerd.

Iedereen is zich ervan bewust dat we ons beste beentje moeten voorzetten en dus verlopen de repetities gedisciplineerd en geconcentreerd. Je merkt dan, dat dit een fijne manier van repeteren is, want er kan op die manier echt de puntjes op de i worden gezet.

Erg blij ben ik met onze gastzangers, die zich bereid hebben getoond om ons koor te komen versterken. Versterking kun je altijd gebruiken, maar als die zich dan voordoet bij de tenoren en bassen ben je als dirigent natuurlijk dubbel blij. Ik hoop natuurlijk ook dat enkele van deze gastzangers ook na Berlijn bij ons willen blijven zingen.

Wat de muzikale voorbereidingen betreft zijn we m.i. goed op weg. De meeste stukken zitten er goed in en hier en daar moeten nog wat noten goed komen te zitten, maar over het algemeen zit alles er goed in. Deze komende weken gaan we dan ook veel tijd en energie besteden aan de afwerking. U snapt natuurlijk dat u vanaf nu eigenlijk geen repetitie meer kunt missen.

Na Berlijn gaan we aan de slag voor het kerstconcert in Debbeshoek. Ook daar gaan we weer iets moois van maken. Na de kerst kunnen we beginnen met de selectie uit "My Fair Lady". Wat we dan nog verder gaan doen moet eerst nog besproken worden met de muziekcommissie.

Ik wens ons allen nu al een fijne en vooral gezellige tijd toe in Berlijn.

Met vriendelijke groet,
Gerard Rutjes

Interview met .....

Mieke van Dijk

Op een dinsdagmiddag waren we te gast bij Mieke om een interview af te nemen.

Vertel eens iets over jezelf:

Ik ben in de gemeente Wisch geboren in het Antoniaziekenhuis in Terborg.

Maar ben opgegroeid in Ulft.

Ik ben enig kind gebleven, wat ik heel erg vond. Ik wilde zo graag een broertje of zusje. Een hondje zou ik ook wel erg leuk vinden. Maar omdat mijn moeder erg bang voor honden was kreeg ik geen hondje.

Ik bad elke avond op de knieën om een broertje of zusje. En ik denk dat ik er wel erg vaak om zeurde, tot mijn moeder een keer zei: Mieke als de vlag een keer uithangt heb je er een broertje of zusje bij. Ik ben wekenlang iedere keer naar de poort van de school gerend in het speelkwartier om te kijken of de vlag uithing. Vanaf de poort kon ik ons huis precies zien.

Toch heb ik wel een fijne jeugd gehad. Mijn ouders hadden dan wel de zaak met mijn opa en een oom van mij. Dat ging voor, en dan kwamen wij. Mijn twee nichtjes en ik. Na schooltijd ging ik altijd naar mijn oma en tante en speelde met mijn nichtjes.

Opa was kleermaker. Hij had vroeger kinderverlamming gehad en had zo'n ouderwetse invalidenwagen. Met opa gingen we kilometers lang wandelen. Hij kende iedereen en praatte graag. Dat vond ik gezellige tijden. We gingen wel naar Huissen en Angeren.

Daar kwam opa vandaan. Hij was van boerenafkomst, maar door de kinderverlamming kon hij het boerenbedrijf niet voortzetten. Zodoende was hij kleermaker.

Ook gingen we met opa als we in Angeren waren met paard en wagentje naar de kerk. Dat vond ik als kind prachtig. Maar op een keer is het wiel van het wagentje eraf gelopen. Dat was heel eng en na dat voorval durfde ik er niet meer in.

Hoe was je schooltijd?

Daar kan ik me niet zoveel meer van herinneren. Wel van een voorval op de U.L.O.

Tijdens mijn U.L.O.-tijd moest ik ook voor onderzoek naar het Radboudziekenhuis in Nijmegen. Om de veertien dagen werd ik onder narcose onderzocht. Ik kreeg medicijnen toegediend en daarvan werd ik erg zenuwachtig en voelde me helemaal niet zo lekker.

Ik zat in de examenklas. Daar kreeg ik Frans van een jonge leraar die mij blijkbaar niet zo graag mocht. Ik kreeg met mondeling altijd de moeilijkste vragen. Dat wist ik gewoon en ik leerde dat altijd bijzonder goed. Zo moesten we een keer een opdracht maken en ik had met groene inkt geschreven, keurig netjes. Ik heb dat ingeleverd en verder sta ik daar niet bij stil. Op een morgen, de franse les begint en ik zit nog een beetje te schrijven.... En opeens wordt dat schrift op mijn lessenaar neergegooid en ik kreeg een uitbrander van de leraar omdat ik met groene inkt had geschreven had. Daar werd hij helemaal duizelig van met nakijken, zei hij. Ik had met blauwe inkt moeten schrijven. Ik schrok en klapte helemaal dicht. Ik kreeg een flinke uitbrander. Maar ik dacht, ik zeg niks. Daarna kregen we mondeling en ik kreeg weer een erg lange, moeilijke vraag gesteld en van gif wist ik het antwoord perfect te geven. Daar kon hij mij niet mee pakken. Toen kwam ik thuis bij mijn ouders en ik zei: 'ik ga van mijn levensdagen niet meer naar school.' Ze konden praten als Brugman en ik kan heel eigenwijs zijn, ik vertikte het en ben niet meer naar school gegaan. Toen kwam ik in de winkel en omdat ik toch wel redelijk veel ziek ben geweest, waren ze overbezorgd. Dat vond ik niet zo prettig en heb werk gezocht in Arnhem, waar ik twee jaar heb gewerkt in een luxe lederwareenzaak. Maar eigenlijk wilde ik verder weg naar Frankrijk. Toen ben ik als au pair naar Frankrijk vertrokken bij een adellijke familie in de voorstad van Parijs. Ze hadden drie kinderen. Later kregen ze er nog drie bij. Ik heb er een erg fijne tijd gehad. Ik ben ook met de familie naar Zuid Frankrijk geweest in de buurt van Toulouse, daar woonde zijn moeder nog in het kasteel.

Hoe heb je je man leren kennen?

In die tijd werkte Jacques ook bij een Nederlandse familie in Frankrijk. Hij woonde met zijn ouders wel in Frankrijk. Zo hebben wij elkaar leren kennen en is de vonk op een gegeven moment overgeslagen. Dat was een hele mooie tijd. En we zouden in Frankrijk gaan wonen. We waren al bezig met een gedeelte van een oude boerderij op te knappen, echt van honderden jaren oud in een heel klein dorpje. Toen kreeg mijn vader een heel zwaar ongeluk. Hij heeft wekenlang in coma gelegen in het Radboudziekenhuis en is geestelijk nooit meer genezen. Toen zei Jacques: 'dat kunnen we je moeder niet aandoen, we gaan in Ulft wonen.' En Jacques heeft zo ander werk gezocht, alles achtergelaten en we kwamen eerst in Anholt terecht. Daar hebben we vijf jaar gewoond en Jacques heeft er zeven jaar gewerkt. Ondertussen hebben we ons huidige huis gebouwd. Onze drie kinderen zijn in Anholt geboren. En in 1975 zijn we in dit huis komen wonen. Inmiddels zijn we ook opa en oma van twee kleinkinderen. Bram en Lisa.

Hoe ben je bij het U.G.K. gekomen?

Door Frans van Hal. We hadden beiden kinderen die bij de Nachtegalen zongen en troffen Frans daar ook wel eens. Door de contacten zei Frans op een keer : kom toch eens bij ons koor luisteren, dat is net iets voor jullie. Het heeft zeker nog wel een jaar of anderhalf geduurd voordat we er naar toe zijn gegaan om te kijken hoe het ging. In het begin had ik het er erg moeilijk mee. We zijn nooit bij een koor geweest. En ik moet altijd eerst goed luisteren hoe iets gezongen wordt.

Hoe vind je het bij ons koor?

Ik vind het erg gezellig bij het koor. Wel vind ik het tempo van instuderen erg hoog liggen.

Ook de muzikale termen die onze dirigent gebruikt begrijp ik niet altijd. Volgens mij ben ik niet de enige die hier mee zit. Misschien kunnen we dat toch wel kenbaar maken.

Heb je nog hobbies?

Allereerst de kleinkinderen. We passen zeker anderhalve dag in de week op. Soms meer.

Wat ik heel graag doe is wandelen en fietsen.

Ik lees graag. En ik heb een hele grote hobby en dat is fotograferen. Dat doe ik van jongs af aan. Ik heb meer dan honderdtwintig fotoalbums keurig ingeplakt.

En tegenwoordig met de digitale camera's en de videocamera's film ik erg graag.

Ook op de computer kan ik me uren vermaken met een film monteren, knippen, plakken noem maar op. Heerlijk is dat.

Handwerken vind ik erg fijn om te doen. Ik heb altijd veel schilderijen geborduurd, alleen kan ik nu niet meer lang borduren, hooguit een kwartiertje omdat ik last heb van artrose in mijn handen.

We gaan erg graag naar Oostenrijk op vakantie. Door toeval hebben we een klein dorpje ontdekt in de buurt van Salzburg. Het is daar zo mooi. Daar gaan we al jaren heen.

Het heet Lofer. Daar gaan we altijd in een appartement. Dat ligt zo prachtig. Aan de ene kant kijken we tegen de bergen aan en beneden zien we het kerkje.

Als je jezelf eens zou verwennen?

Wat zou je dan graag doen? Meteen weer naar Lofer gaan. Heerlijk wandelen. We zijn er zo weg van dat ik er zo zou willen wonen.

Welke soort muziek vind je mooi?

Ik luister graag naar licht klassieke muziek.

Wat is je levensmotto?

Vallen is niet erg, blijven liggen wel.

Wil je verder nog iets kwijt?

Ja, ik wil nog iets vertellen over wonderen die bestaan.

Het was met de Ulfse kermis. We waren met onze kinderen en kleinkind Bram op het Kennedyplein. Ik zat op het muurtje voor de kerk te wachten want de kinderen gingen een suikerspin halen. En ik kijk zo om me heen. In één keer een warmte en een licht om me heen terwijl ik hoorde "het komt goed oma". Ik dacht, het komt goed oma, wat bedoelen ze daarmee. Een paar dagen later komt Natalie bij ons vertellen dat we er een kleinkind bij kregen. Ik dacht nog steeds aan wat er bedoeld werd met "het komt goed oma".

Totdat Natalie in november hals over kop naar het ziekenhuis in Nijmegen werd gebracht, omdat het helemaal niet goed ging met haar en met de baby. We hebben een hele zorgelijke tijd gehad en tenslotte is Lisa met zes en halve maand geboren en woog 1400 gram.

Gelukkig is alles goed gekomen met ons wonderkindje. En hebben we er een allerliefste kleindochter bij.

Hoe vond je het interview?

Erg gezellig.

Marjo en Giena

Samen

Een heel oud echtpaar ging naar bed, op 't nachtkastje twee bekers met tanden. Vol liefde keek de man naar zijn vrouw en streelde haar rimpelige handen.

Hij zei: "Al meer dan vijftig jaar zijn wij gelukkig, meid, geloof me als ik zeg: "ik wil je voor een miljoen niet kwijt."

"Dat weet ik jongen," zei de vrouw, "ook jij bent *niet* te koop, ook niet voor twee miljoen en dat is een hele hoop!"

Ze lagen daar tesaam op de rand van hun leven, twee mensen die elkaar zoveel hadden gegeven.

Ze zeiden: "Welterusten, hoor ". Hij gaf haar toen een zoen. Zij fluisterde: "Is de deur op slot? Hier ligt voor drie miljoen!"

Verslag van de kerkdienst in het verzorgingstehuis St. Antonia.

Het Ulfts Gemengd Koor was op 2 september uitgenodigd om mee te werken aan een kerkdienst in het Antonia in Terborg.

Voor het eerst in zwarte kleding. De mannen in mooie zwarte pakken, wit overhemd en een groen strikje. En de dames ook allemaal in het zwart naar eigen idee, kettingen, kralen of speld. Het zag er keurig uit.

Om half drie moesten we aanwezig zijn om in te zingen.

In de grote zaal, die als kerkzaal diende, was het ontzettend warm om te zingen en het plafond te laag. Henk moest met zijn orgel een paar meter naar voren komen en wij moesten ook naar het midden van de zaal voor een betere klank in het koor.

Om drie uur precies kwam Thea Berendsen, de voor-gangster, naar het altaar. Ze heette de bewoners hartelijk welkom en wenste hen een fijne dienst toe. Ook mevrouw Hendriks werd extra verwelkomd want haar man Adriaan Hendriks was de oprichter van ons koor en heel lang onze dirigent geweest. Het koor werd ook welkom geheten.

We begonnen met samenzang: ‘God van alle mensen’. De bewoners zongen uit volle borst mee.

Daarna het Kyrie uit de Pastoral Messe van Diabelli. Voor mijn gevoel ging het goed maar het beoordelen over het geheel kan Gerard beter.

Gloria: ‘Ambrosianischer Lobgesang’. Dit lied zit er erg goed in bij het koor want we zingen dit al jaren.

Tussenzang: ‘Gott ist die Liebe’. Dit lied werd à capella mooi gezongen.

Collectielied: ‘Ave Verum’ van Mozart. Ook dit stuk kennen we al jaren en het wordt altijd door iedereen gewaardeerd. Ik heb het onder drie dirigenten gezongen en ieder doet het op zijn eigen manier.

Agnus Dei: à capella. Het klonk heel ingetogen.

Communielied: ‘Verleih uns Frieden’. Dit lied ging ongelijk, maar gelukkig kwamen we samen tot een goed einde.

Slotlied: ‘Hij heeft ons bidden opgevangen’ (samenzang).

Aan het slot van de dienst bedankte Thea Berendsen het koor voor de mooie zang en hoopte dat het UGK nog weer eens een dienst zou willen verzorgen. Ook onze dirigent Gerard en organist werden in het dankwoord betrokken.

Na de dienst was er voor iedereen koffie in de kantine.

Mevrouw Hendriks ging ook mee koffie drinken. Dat vond ze erg leuk want ze kent nog veel leden van het koor.

Het was gezellig in de kantine en de koffie was lekker.

Christien Molenaar

Thea en Bertus Holtus 50 jaar getrouwd.

Voor zondag 3 september waren we gevraagd om de weekendviering in de St. Antoniuskerk met onze gezangen op te luisteren. Ons trouwe lid Thea Holtus was die dag 50 jaar getrouwd met Bertus.

Om kwart over negen waren de meeste leden in de Antoniuskerk aanwezig om in te zingen.

Het programma was bijna hetzelfde als de dag daarvoor in het verpleeghuis in Terborg. Gerard, onze dirigent, wilde ook nog wat foutjes verbeteren.

Toen de familie Holtus aanwezig was begon de H. Mis voorgegaan door Pastoor Monnikhof.

Het openingslied met de melodie ‘Gij zijt in glans verschenen’ klonk mooi en was fijn om in te zingen. Daarna het Kyrie uit de mis van Diabelli. Het ging goed. Als het orgel begint te spelen denk ik steeds aan onze cd-opname en krijg ik kippenvel.

De gloriazang was het ‘Ambrosianischer Lobgesang’. Dat kennen onze oudste leden wel uit hun hoofd.

‘Gott ist die Liebe’, als tussenzang, was mooi en vooral de zachte passages klonken erg goed.

Als Offerandelied zongen we het ‘Ave Verum’. Bij dit lied moeten we bijna overal zacht zingen en dan klinkt het vooral in de kerk erg mooi.

Het Sanctus was weer uit de mis van Diabelli en ging goed en de eigen solisten kwamen goed over. Eigenlijk zou ik dan graag beneden in de kerk willen luisteren.

Het ‘Agnus Dei’ van Porterfield is a capella en gaat steeds beter. Fijn om te zingen.

‘Verleih uns Frieden’, als communiezang, ging nu wel goed. De bassen en tenoren hebben één melodie. Samen zijn ze sterk.

De slotzang ‘Thanks Be To God’ klonk mooi en massaal, echt een goede afsluiting van deze dienst.

Het applaus klonk ons als muziek in de oren.

Bruidspaar Thea en Bertus, nog van harte gefeliciteerd met het gouden huwelijk.

Thea Mecking

Reisverslag Berlijn.

Van 1 tot en met 4 augustus hebben we (Thea en ik) Berlijn bezocht. Natuurlijk ook om zelf de stad eens een beetje te leren kennen maar vooral om eens rond te kijken in verband met de komende reis van ons koor naar de Duitse hoofdstad.

De voorbereiding liep voorspoedig. Via NS-Travel werd twee weken van te voren een vierdaagse reis geboekt. Een week later zouden we de reispapieren ontvangen maar die lagen 2 dagen later al in de bus.

Voor de reis begon werden kaarten bestudeerd, verdiepten we ons in het Berlijnse U- en S-Bahnnet en werd uitgezocht hoe het beste de diverse plaatsen die het UGK aandoet bereikt konden worden.

Dag 1.

1 Augustus vertrokken we vanuit De Heurne naar Borne waar we bij vrienden de auto parkeerden. Van daaruit met de bus naar het station in Hengelo. De trein vertrok om iets over 13.00 uur. We hadden gereserveerde plaatsen in de trein en dat gaf ons de mogelijkheid om onze bezette plaatsen in te nemen. Ze werden overigens weer vriendelijk afgestaan door degenen die ze tijdelijk bezet hadden.

Al bij de eerste stop in Bad Bentheim werd de trein verlengd met nog eens 3 rijtuigen waardoor het totaal aantal op 9 kwam.

Na een voorspoedige reis arriveerden we om 17.15 uur op het station Berlin-Spandau. Kaartjes voor de metro werden uit de automaat gehaald en een half uur later waren we gearriveerd in ons hotel Econtel in de wijk Charlottenburg in het westen van Berlijn.

Inchecken, reistassen uitpakken en daarna even het hotel en de omgeving verkennen.. Aangezien we alleen hotel met ontbijt hadden werd een gelegenheid in de buurt opgezocht om onze hongerige magen weer tevreden te stellen.

Terug op onze hotelkamer werd de invulling van de volgende dag besproken en 's avonds aan de bar een paar heerlijke glaasjes wijn gedronken.

Dag 2.

De eerste activiteit die op de agenda stond was een bezoek aan de Rosenkranz-Basiliek, in het zuiden van Berlijn, waar het UGK op zondagmorgen de gezangen zal verzorgen tijdens de H. Mis van 11.00 uur.

De planning van dat bezoek was al weken van te voren aangekondigd. Via info op het internet wisten we dat het Pfarrbüro geopend zou zijn. We werden ontvangen door een administratrice. Nadat we ons hadden voorgesteld kwam ook een manspersoon het secretariaat binnenlopen en dat bleek de Pfarrer, Dr. Karl-Heinz Hoefs, in hoogsteigen persoon te zijn. Nadat we ons ook aan hem hadden voorgesteld en de bedoeling van ons bezoek hadden uitgelegd, werden we allerhartelijkst ontvangen. Een zeer innemende, ietwat verlegen overkomende, man. Hij had het programma dat het UGK had uitgezocht niet bij de hand, maar na enig heen en weer gepraat bleek hij toch op de hoogte te zijn. Hij zei wat moeite te hebben met het feit dat in het programma geen liederen waren opgenomen die door de parochianen meegezongen konden worden. Afsproken werd dat we een openingszang en een slotzang, naar eigen keuze, zouden opnemen uit de Duitse gezangenbundel.

Daarna leidde de pastoor ons rond door de basiliek en kregen we de gelegenheid foto's te maken van het orgel die als informatie moesten dienen voor onze organist. Van te voren had de pastoor al aan een ook aanwezige non in vol ornaat, gevraagd een exemplaar van de gegevens van het orgel op te zoeken. Het kostte wat moeite maar het werd uiteindelijk gevonden

Voor we echter daartoe in staat waren moesten we een trap beklimmen van ruim 40 treden. We kwamen uit op een ruim koor waar we met ons koor uitstekend kunnen staan. Door het trapsgewijze verloop kunnen we ons zo opstellen dat iedereen de dirigent goed kan zien. Gerard staat pal naast Henk, die met rug naar het altaar achter het orgel zit.

Ook namen we een kijkje in een grote ruimte waar we met het koor ontvangen zullen worden en waar we naar hartelust kunnen inzingen. Daar was ook een piano aanwezig.

Na zo'n anderhalf uur namen we afscheid met het gevoel dat het zeer nuttig was dat we dit bezoek hadden gebracht.

Terug naar het U-Bahnstation. Onder de grond door reden we in snel-treinvaart naar ons volgende doel: De Matthiaskerk, waar we volgens planning mee zullen werken aan een open-deur-concert. De kerk was helaas

niet voor publiek geopend, maar we konden wel het achterportaal binnenlopen en een kijkje nemen in de kerk zelf.

Het is een grote hoge sober ingerichte kerk. Deze ligt vrij dicht bij het centrum. De kerk heeft een goede akoestiek en er kunnen naar schatting wel zo'n 700 à 800 mensen in.

Van daaruit zijn we naar het centrum gewandeld o.a. langs het gebouw van de Berliner Philharmoniker. Zoals bekend zal het korenfestival niet meer plaatsvinden in het Theater des Westens, maar in de Kammermusiksaal van de Berliner Philharmoniker. Vlak daarbij in de buurt werd een tentoonstelling ingericht van etsen van Rembrandt. Helaas werd de tentoonstelling pas op zaterdag geopend door de president van Duitsland. Een dag te laat voor ons dus.

Verder wandelend ging het richting Brandenburger Tor. We kwamen langs het holocaustmonument. Een indrukwekkend veld met meer dan 2000 rechthoekige betonnen blokken, die grafmonumenten moeten verbeelden van de vele gestorven Joden. Vlak bij de Brandenburger Tor hebben we op een terrasje de inwendige mens versterkt.

Aansluitend hebben we een busreis gemaakt met lijn 100 naar het voormalige Oost-Duitsland. We hadden de pech dat juist op dat moment er een demonstratie werd gehouden door de straat Unter den Linden van een groep die protesteerde tegen het bombardement van Israël op de stad Chana in Zuid-Libanon. Daardoor duurde de rit een half uurtje langer. In de bus kwamen we aan de praat met een groepje Duitsers. Een daarvan vroeg waar we vandaan kwamen. Uit de buurt van Arnhem. Ja dat kende hij want hij was wel vaker op vakantie geweest op de Veluwe. Doetinchem? Ook dat was bekend. Dinxperlo? Toen werd hij enthousiast, want in Dinxperlo daar was elke vrijdag een mooie markt en hadden ze lekkere vis.

Heel duidelijk is nog het verschil in welvaart te zien aan de bebouwing. Er wordt echter hard gewerkt aan de restauratie van monumenten en het opknappen van de woonflats.

Terug in het centrum weer wat rondgewandeld en aan het eind van de middag een restaurantje gevonden in de buurt van de Potsdammer Platz en aldaar genoten van een heerlijke maaltijd.

Na deze toch wel vermoeiende dag zijn we weer met de U-Bahn teruggegaan naar ons hotel. Na een opknapbeurt heerlijk een paar uurtjes in de bar met een lekker glaasje wijn.

Dag 3.

Na het ontbijt terug naar het centrum om nog wat meer te genieten van de mooie architectuur die alom in de stad ruimschoots voorhanden is. 's Middags hebben we een rondrit gemaakt met een van de vele stadsrondrit-bussen. Het zijn allemaal dubbeldeks bussen waarvan het bovendeel open is waardoor je vrij naar alle kanten kunt rondkijken. Je kunt in een keer deze tour maken, dan duurt de rondrit ongeveer anderhalf uur, maar je kunt ook, over de hele dag verspreid, op alle opstapplaatsen uitstappen en ter plaatse alle bijzonderheden bekijken. Na een uurtje stap je weer in en vervolg je de reis naar de volgende keuze.

Via onze buurvrouw, die met haar dochter vorig jaar Kerstmis naar Berlijn was geweest, hoorden we dat ze in het KaDeWe waren geweest. Je kijkt je ogen uit en je moet het gezien hebben. Dus wij wilden dat ook wel eens zien.

KaDeWe staat voor 'Kaufhaus Des Westens'. Het is een enorm warenhuis van ongeveer een hectare groot en het heeft 6 verdiepingen. Je kunt niet zo gek bedenken of het is er wel te koop, in het bijzonder allerlei luxe artikelen op het gebied van cosmetica en sieraden. Ook op allerlei andere gebieden straalt de luxe er vanaf. We voelden ons niet erg op onze plaats en na een uurtje stonden we weer buiten en hebben we onze weg vervolgd, terug naar het centrum bij de Branderburger Tor.

Vanaf het metrostation Potsdammer Platz zijn we met de U-Bahn een kilometer of 10 verder het voormalige Oost-Berlijn ingereisd en hebben we een bezoek gebracht aan het hotel waar we met het UGK logeren, ongeveer een half uur lopen vanaf het dichtstbijzijnde metrostation. Het ligt midden tussen de Oost-Duitse woonblokken van 4-5 verdiepingen hoog. Veel van dit soort woonkazernes, want daar lijken ze toch wel een beetje op, zijn reeds opgeknapt maar sommige staan er nog net zo triest bij als vóór de val van de muur in 1989. We hebben even gecheckt of er inderdaad voor een koor was geboekt, eind oktober, en dat was inderdaad het geval.

Het hotel is vrij nieuw en ziet er goed uit. Men beschikt over een aantal zalen. Door het MCT, die onze reis organiseert, is toegezegd dat we een avond de beschikking hebben over een van de zalen om 's avonds een eigen feestje te bouwen. Teruggewandeld naar het metrostation en weer terug naar het centrum.

Via de Potsdammer Platz zijn we gewandeld naar het Sony Center. Een bijzonder architectonisch bouwwerk waarbij je je verbaasd afvraagt hoe ze het überhaupt hebben kunnen bouwen. Ons restaurantje van de vo-

rige avond was vlak in de buurt van dit centrum, een reden om er nogmaals een bezoek te brengen om de inwendige mens te versterken. Na het dinetje weer de U-Bahn naar ons hotel. Douchen, wat uitrusten en weer even gezellig naar de hotelbar.

Dag 4.

We zouden pas om 17.00 uur 's avonds weer huiswaarts gaan met de trein. We hadden dus nog ruim de tijd om nog een activiteit de ondernemen. We kozen voor een bootreis. We zaten vlak bij een opstapplaats voor de boten waarmee een reis gemaakt kon worden door Berlijn.

Om 11.00 uur vertrokken we voor een bootreis van ca. drie en een half uur richting centrum via de Spree. Onderweg werd een aantal keren aangelegd waar mensen aan wal gingen en ook weer nieuwe mensen aan boord kwamen. Tijdens de reis werd zeer uitgebreid informatie gegeven door een dame die bijna gedurende de hele reis aan het woord was. Ze was van alle markten thuis en wist veel bijzonderheden te vertellen over al hetgeen te zien was. Via het centrum, achter langs de regeringsgebouwen voeren we het voormalige Oost-Duitsland in en met een omweg gingen we via een kanaal weer terug naar ons vertrekpunt in Charlottenburg.. Vanwege de hoogteverschillen moest er onderweg drie maal geschut worden. Twee maal omhoog en eenmaal omlaag.

Terug in ons hotel maakten we ons op voor de terugreis. Met de U-Bahn weer naar het station Berlin-Spandau waar rond 17.00 uur de trein vertrok richting Nederland. Om 21.15 uur stonden we weer met beide benen op Nederlandse bodem. Met de bus weer naar Borne, waarin we bij de start de enige reizigers waren. Onderweg stapten nog een paar mensen in. We hoorden dat er diezelfde dag een noodweer was geweest in Twente, zodanig dat de bussen een aantal uren niet hebben kunnen rijden.

In Borne de auto weer gestart (onze vrienden waren een dagje uit) en om 22.30 uur waren we weer in ons vertrouwde huis in De Heurne met een ervaring rijker. Moe, maar voldaan en met het gevoel dat het een nuttige reis is geweest.

Thea en Alois Mecking

Componisten en composities.

Omdat Het Ulfts Gemengd Koor in Berlijn ook meerdere composities van Wolfgang Amadeus Mozart zal vertolken, “Mozart” als het ware mee zal nemen, wil ik deze bekende en wereldberoemde componist graag nog eens voor het voetlicht halen.

Mozartjaar

Op 27 januari van dit jaar was het 250 jaar geleden dat Wolfgang Amadeus Mozart geboren werd.

Dit is aanleiding om 2006 wereldwijd tot Mozartjaar uit te roepen, hoewel het vorige Mozartjaar nog niet eens zo lang geleden is: 1991, toen zijn 200ste sterfdag werd herdacht.

Het merendeel van de muzikale festiviteiten speelt (speelde) zich af in de twee bekendste Mozartsteden: Salzburg en Wenen.

Maar ook in Nederland staat (stond) er veel Mozartrepertoire op het programma. Zo bracht de Nederlandse Opera drie nieuwe producties van de opera's: Le nozze di Figaro, Don Giovanni en Così fan tutte.

In april was er aan het Haagse Spui een driedaags muziekfestival, getiteld “Mozart terug in Den Haag”, om Mozarts bezoek aan deze stad feestelijk te herdenken.

Zo feestelijk was dat verblijf in Den Haag overigens niet. De negenjarige Mozart was tussen september 1765 en april 1766 in Nederland, samen met zijn zusje Nannerl en zijn vader Leopold. Dit bezoek was onderdeel van hun grote Europese tournee.

Mozart gaf concerten voor de Oranjes en componeerde wat feestmuziek voor de jarige Prins van Oranje, maar hij was vooral erg ziek. In Den Haag kreeg hij tyfus, waardoor zijn verblijf in De Lage Landen veel langer werd dan gepland.

Mozart als mens

Ondanks de grote belangstelling voor Mozarts muziek lijkt het wel of bij Mozart de persoon nog meer aanspreekt dan zijn werk. Deze belang-

stelling zal deels vergroot zijn door het succes van de film “Amadeus” (1984), gebaseerd op het gelijknamige toneelstuk van Peter Shaffer (Engels dramaturg *1926 Liverpool) uit 1979.

Ook kennen we Mozart uit zijn brieven. Door de persoonlijke aard van die brieven lijkt hij als mens dichterbij te staan dan andere componisten.

In de briefwisseling met zijn vader Leopold herkennen we de klassieke strijd tussen vader en zoon, uit brieven tussen Mozart en Constanze leren we Mozart kennen als echtgenoot, vader en minnaar.

De blijvende belangstelling voor de persoon blijkt ook uit de aanhoudende stroom van nieuwe biografieën, waarbij het werk van H.C.Robbins Landon (Amerikaans musicoloog *1926) en Robert Gutman (Engels schrijver *1911) zeker genoemd moet worden.

(Ontleend aan het dossier van de Koninklijke Bibliotheek –
Nationale bibliotheek van Nederland)

-.wordt vervolgd.-

Riet Kamphuis

Neem rustig de tijd
om gelukkig te zijn.
Tijd is geen snelweg
Tussen de wieg en het graf
Maar ruimte, om te parkeren in de
zon

Begin nooit je dag
met de scherven
van gisteren.

Geluk kun je niet kopen,
wat een geluk!

Ik geef de **door.**

't Is weer voorbij .....

Hoezo, 't is weer voorbij???

Ja, het lijkt er wel op; nu ik bezig ben met een stukje voor het koorvenster.

Het is maandagmorgen, de laatste maandag van augustus. Je zou toch denken: augustus... "hartje zomer". Niet dus! De regen valt al urenlang gestaag naar beneden. Het doet me weer terugverlangen naar vakantie!

Weet je wat!? Ik trek gewoon een dikke trui aan en een lange broek en dan krijg ik het vanzelf lekker warm. En dát brengt me dan weer terug naar al die heerlijk warme zomervakanties.

Zoals die keren in Oostenrijk. Ik ben er nu vier keer geweest. De eerste keer met een touringcar en met Frieda, Ik geloof dat we vooral op de heenweg 'continu' gezongen hebben. Echt leuk.

De tweede keer met Harrie; toen nog mijn vriend. We gingen met 2 tenten; voor ieder één! Ja, ja!!

De volgende keer gingen we met ons gezin, drie weken. In de tweede week bracht mijn jongste broer Jos onze moeder bij ons op de camping. Zij zou veertien dagen bij ons blijven. Toen was het heerlijk weer; soms haast te warm. Mijn moeder had in haar koffer geen kleding meegenomen voor zulk warm weer. "Trek maar iets van mij aan!" Een beige strokenrok en een bijpassend luchtige blouse. Het stond haar goed en het zat lekker. We maakten een tochtje naar de almen; daar zijn in de zomer vaak de oma's met de kleinkinderen en passen er op het vee. Ze wonen er in simpele huisjes; het vee kan in de stal en de mensen wonen er boven. In één van de 'dorpjes' bezochten we een mini-kapelletje. Er kwam een vrouw naar ons toe en we kletsten gezellig wat samen. Op eens zegt ze vol bewondering tegen mijn moeder: "Sie sehen so jugendlich und hübsch aus!" Mijn moeder glom van trots natuurlijk. Ook hadden we heel wat foto's gemaakt; van de camping, aan het meertje, met de blote voeten in die koude bergbeekjes, in een stoel lekker in de schaduw onder een boom lekker een dutje doen enz. Leuke herinneringen! Bij thuiskomst bleek dat er helemaal geen rolletje in het toestel had gezeten!! Iedereen zwaar teleurgesteld natuurlijk. We wilden 't liefst terug en alles nog eens overdoen en goed vastleggen op foto's!

Enkele jaren later zijn Harrie (mijn man) en ik nog een keer in Oostenrijk geweest, we hebben toen gefietst van Passau naar Wenen. Onze eerste fietsvakantie...! Prachtig langs de Donau, steeds mooi weer, zeer goede fietspaden, erg mooie dorpjes en grotere plaatsen. Geweldig! Sindsdien zijn wij verslingerd aan fietsvakanties; maar wel met de caravan als ons onderdak.

Eén van mijn grootste wensen is nog altijd; een fietsvakantie om de wereld. Niet in tachtig dagen maar een jaartje? Het zal wel bij een droom blijven, denk ik. Maar wie weet! Want..... vanaf één september heb ik "altijd vakantie" (lang leve de Fpu).

Groetjes, Riet Stoverinck.

Mrs. Andante.

Door tijdgebrek en het ontbreken van de juiste inspiratie kies ik dit keer voor een iets gemakkelijker weg.

Ik laat u kennis maken met een aantal gedichten waar u, misschien in dagen dat het wel eens niet wil gaan zoals je zou willen, iets aan kunt hebben.

“Dromen”

*Blijf je dromen volgen,
die zijn alleen bij jou bekend.
Blijf opstaan en doorgaan
ook al word je vaak afgeremd.
Een 'nee' hoeft geen 'nee' te zijn.
Misschien een andere weg om te kiezen.
Want als je het niet probeert zul
je altijd verliezen.*

“Geduld”

*Kwade dagen!
Dagen dat je alles donker en zwart ziet,
dat je alles tegensteekt.
Je voelt je moe, verlaten en verloren.
Het kan je allemaal niet veel meer schelen.
En het ergste is dat je denkt dat het zo
zal blijven.
Kwade dagen duren zo lang.
Het zijn de langste dagen.
Iedere mens heeft van die dagen!
Wat moet je dan doen?
“Geduld hebben” zeg ik je.
‘Geduld’!*

“Liefde”

*Je kunt wel over liefde praten, maar aan de kern kom je dan nog niet toe.
Want liefde is niet – doen of laten – 't is geen verklaring van 't waarom? Of hoe?
De liefde is niet enkel geven,
al doet ze dat ook nog zo graag en veel.
Het is niet enkel iets beleven van een twee-eenheid, van een nieuw geheel.
Ze wil geen moeilijkheid ontlopen,
maar vecht zich dapper door verdriet en pijn;
Ze blijft geloven, ze blijft hopen.
Ze is de enige manier van zijn!*

“Tijd”

*Alles is heimwee.
 Wolken en water.
 Alles is heimwee
 naar vroeger en later.
 Vroeger is óver.
 Later – een ster.
 Gisteren is oud,
 En morgen nog ver.*

“Kracht”

*Een bron van kracht heeft eenieder in zich.
 Je kunt er alleen niet altijd bij komen.
 Uit het diepste van je wezen kun je putten.
 Een waterval die dan voelbaar wordt,
 een ongekende kracht.*

Tot de volgende keer maar weer.

Uit het speelse ‘ABC van de koormuziek’

Grasmaaier

Sommige koorleden hebben een stem als een grasmaaier. Zij vallen uit de toon en zouden zich dienen te beperken tot het eigenlijke grasmaaien. Temeer daar zij vaak het gras voor de voeten van hun medekoorleden wegmaaien en deze geen kans geven hun partij op de juiste manier te zingen. De enige oplossing van het probleem is hen te bedanken voor het vele verrichte werk en hen te benoemen tot lid van verdienste.

Gregoriaans

Muziek voor beginners, want slechts éénstemmig, waarbij men ter verdere vereenvoudiging ook nog een lijn van de notenbalk heeft weggelaten.

Harmonisch slotakkoord

In vele koren een gelukkig toeval; in sommige koorwerken eindelijk een verademing.

Moppentrommel

In het leger.

Commandant tegen kapitein:

"Morgen vindt tussen twee en drie uur een zonsverduistering plaats. Laat de mannen om kwart voor twee aantreden, in carré-vorm, onbepakt en onbezakt. Ze kunnen dan van het exercitieterrein het schouwspel waarnemen. Na afloop is er in de kantine gelegenheid tot het stellen van vragen."

Kapitein tegen luitenant:

"Op verzoek van de commandant vindt er morgen tussen twee en drie een zonsverduistering plaats. Zet de mannen in carré-vorm, onbepakt en onbezakt, dan kunnen ze het schouwspel gadeslaan. Na afloop is er in de kantine gelegenheid om ... uh ... in de kantine is er ... uh ... nou ja, er is na afloop gelegenheid om in de kantine te zijn."

Luitenant tegen sergeant:

"Op verzoek van de commandant moet morgen de zon worden verduisterd. Dat doen we met z'n allen tussen twee en drie. Laat de zakken onbepakt in carré-vorm staan. Na afloop alles naar de kantine brengen."

Sergeant tegen korporaal:

"De ouwe zak gaat morgen de zon verduisteren. In de kantine sen twee en drie in carré-vorm."

Korporaal tegen soldaat:

"Op verzoek van de commandant wordt medegedeeld dat morgen in Carré 'Zoek de zon op' wordt opgevoerd. Plaatskaarten zijn tussen twee en drie verkrijgbaar in de kantine."

Soldaten onder elkaar:

"Ze komen morgen opnamen maken van 'Breng eens een zonnetje onder de mensen'. Heeft de commandant bedacht. Laat de ouwe zak zelf maar in de zaal gaan zitten."

Wonderlijk gesprek.

Dit jaar hadden Nardie en ik (Stef) besloten om net als vorig jaar in Duitsland op vakantie te gaan. We kwamen terecht in het Thüringer Wald niet ver van Eisenach, een prachtige omgeving. We stonden op een camping een km of 10 van Eisenach, midden in de bossen en vlakbij een klein meertje. Een streek vol historie en een mooie natuur. In Eisenach staat het kasteel “de Wartburg”. In dat kasteel vertaalde Luther de bijbel in het Duits. Het kasteel is te bezichtigen. Ook kun je in die streek prachtige wandelingen maken, wat we dan ook gedaan hebben.

Toen we al een paar dagen op de camping stonden kwam een stel uit Nederland kijken of er vlak bij ons nog een mooi plaatsje was om te kamperen en zodoende kwamen we met hen aan de praat. De dame van het stel vertelde in de gauwigheid dat ze dominee was en dat zij van plan waren om een lutherse kerkdienst bij te wonen. Ik op mijn beurt vertelde haar dat Nardie en ik, toen we met Groot Vocaal in Dömitz waren, een lutherse kerkdienst hebben meegemaakt en dat het ons verbaasde dat er veel katholieke kenmerken zoals het Credo en Sanctus in voorkwamen.

Het stel besloot toch op een andere plaats te gaan staan en daardoor hebben we hen uit het oog verloren.

In de buurt van Eisenach liggen verschillende prachtige stadjes zoals Erfurt, Gotha en Weimar, allemaal stadjes met een grote geschiedenis en waar beroemde Duitse dichters hebben gewoond zoals Goethe en Schiller en natuurlijk Luther heeft daar rond gelopen.

Na een week besloten we om naar de Saksische Schweiss te gaan en kwamen terecht in Königstein, 15 km onder Dresden, een stadje aan de Elbe met een prachtig fort boven op een bergtop.

We stonden daar een week op de camping en hebben ook Dresden bekeken. Het ging ons in Dresden vooral om de beroemde Frauenkirche waarvan de restauratie pas gereed is gekomen. Een prachtig en indrukwekkend gebouw, een van de hoogtepunten van de toch al mooie stad Dresden. Toen ik op een middag voor de grap tegen een stel in een auto met een Nederlands nummerbord riep dat Duitsland al weer gewonnen had, zei de vrouw die naast de bestuurder zat: ‘He!! jij stond toch in Eisenach op de camping waar wij ook waren? Dat is ook toevallig dat wij ons hier, 350 km verderop, treffen zonder dat wij dat van elkaar wisten waar we naar toe zouden gaan.’

Op de vraag of ze de Lutherse kerkdienst hadden bezocht zei ze dat ze het heel interessant had gevonden en dat er meer versieringen in de kerken aanwezig waren. Ik vertelde haar toen dat ik niet zo hield van de calvinistische zwaarmoedigheid van hel en verdoemenis maar meer hou van de roomse blijheid. Ik vertelde haar ook, dat toen ik een jaar of 16 was, voor de grap een

paar regels uit het nieuwe testament uit het hoofd had geleerd. Het was uit een brief van Paulus aan de Korintiërs 7, vers 38. Daar staat : “Wie haar laat trouwen doet goed, maar wie haar niet laat trouwen doet beter.”

Ik werkte toentertijd bij Trox in Anholt en daar werkten ook enkele Jehova's uit Aalten. Op het moment dat er een vrouw door de afdeling liep zei een van hen dat er weinig goede vrouwen waren. Waarop ik, als 16-jarige, tegen hem zei: “dat klopt, want in hoofdstuk 7, vers 38, in een brief van Paulus aan de Korinten staat dat: “wie haar laat trouwen doet goed maar wie haar niet laat trouwen doet beter.” De man keek mij aan en heeft waarschijnlijk van schrik daarom nooit meer met mij gepraat.

De vrouwelijke dominee zei toen : ‘Kijk, daarom preek ik nou nooit over Paulus’.

Stef

Wie is wie?

Het meisje uit Koorvenster nr 3 van dit jaar was Els Hofstra als klein meisje. Els Heister zei het al een poos geleden en Lenie van de Kamp stopte mij op maandag 18 september, de dag waarop alles voor het koorvenster ingeleverd moest worden een, nog gauw op een servet geschreven, antwoord in de hand. Christien gokte op Els Hofstra of Thea Holtus. Maar er zullen vast wel meer leden Els hebben herkend.

Nu weer een jongetje. Dit keer geen tip of aanwijzing. Succes er mee!

Stef

Een liedtekst

Een poos geleden kreeg ik via een zus van mij een CD in handen waarop een viertal dames in het Limburgs dialect op bekende melodieën hele mooie liedjes zingen, een er van, gaat over het oma worden of zijn. Heel herkenbaar voor een groot aantal van ons. Hier de tekst, vertaald in het Achterhoeks dialect, van één van de liedjes. Stef

Oma

De kinder zunt now veur goed de deur uut
 Wonen al samen of zun getrouwt.
 Hebben een flat of 'n appartementjen
 Een huus gekocht of een zelf gebouwt.

Soms dan bekrup ow 'n gevuul van
 Kan haost niet wachten 't duurt mien te lang.
 Kwamen ze mien maor's vertellen
 't Grote ni-js waor ik nao verlang.

Maor dan op ens dan neudigen ze ow op 't eaten
 Heel onverwacht, i-j wet nergens van
 Op de menukaart , ik zal nooit vergaeten
 Stond opa, oma, wat denk i-j dan

Refrein:

't Is echt waor , hoera
 Ik word now Oma.
 Nee niet meer mam of pap,
 Maor oma, opa.
 Mien wens den is vervult.
 Nog effekes geduld.
 Hier heb ik opgewacht
 'n kleinkindje
 Mien wens den is vervuld
 Nog effekes geduld
 Hier heb ik op gewacht, 'n kleinkindje'.

's Nachts dan dreum ik van 't mooie kind'
 Den mien te wachte steet.
 En mien gedachten gaon en gaon.
 Wat heb ik op zolder staon?
 Ik heb 'n bedje en wat meer bewaard
 En richt 'n kaemerken in.
 En als mien kleinkind slaopen kump
 Dan leg ik um daor lekker in.

Refr

Ik zie mien in gedachten al met 't kleinkind wandelen gaon
 En iedereen blij heel nieuwsgierig bi-j de wagen staon
 Ze zeggen dan dat mundje en dat neusken is van dich (Limburgs)
 Ik loop dan greuts neven mien schoen 't lik precies op mich
 Dit wil ik nog vertellen ik schrief dit in mien heft (schrift)
 Maor een ding dut mien kwellen
 Ik mot met opa vrog naor bed

Op 'n dag als 't kind is gekommen
 Wordt er van bli-jschap d'r gelachen en gejankt
 De moeder van mien kleinkind krig van mien dan bloemen
 Omdat dat ik oma bun, daarom zeg ik, bedankt.

Paardenmoppen.

Het denken zou men aan paarden moeten overlaten: zij hebben een groter hoofd.

Wat is het onderscheid tussen een paard en een ezel?

Er zijn geen paarden die op een ezel rijden, maar er zijn veel ezels die op paarden rijden.

Een paard zoekt men in de stal, een braaf meisje thuis.

Twee oude dametjes gaan voor de eerste keer naar de paardenrennen en wedden op het mooiste paard. Het komt als één van de laatsten binnen.

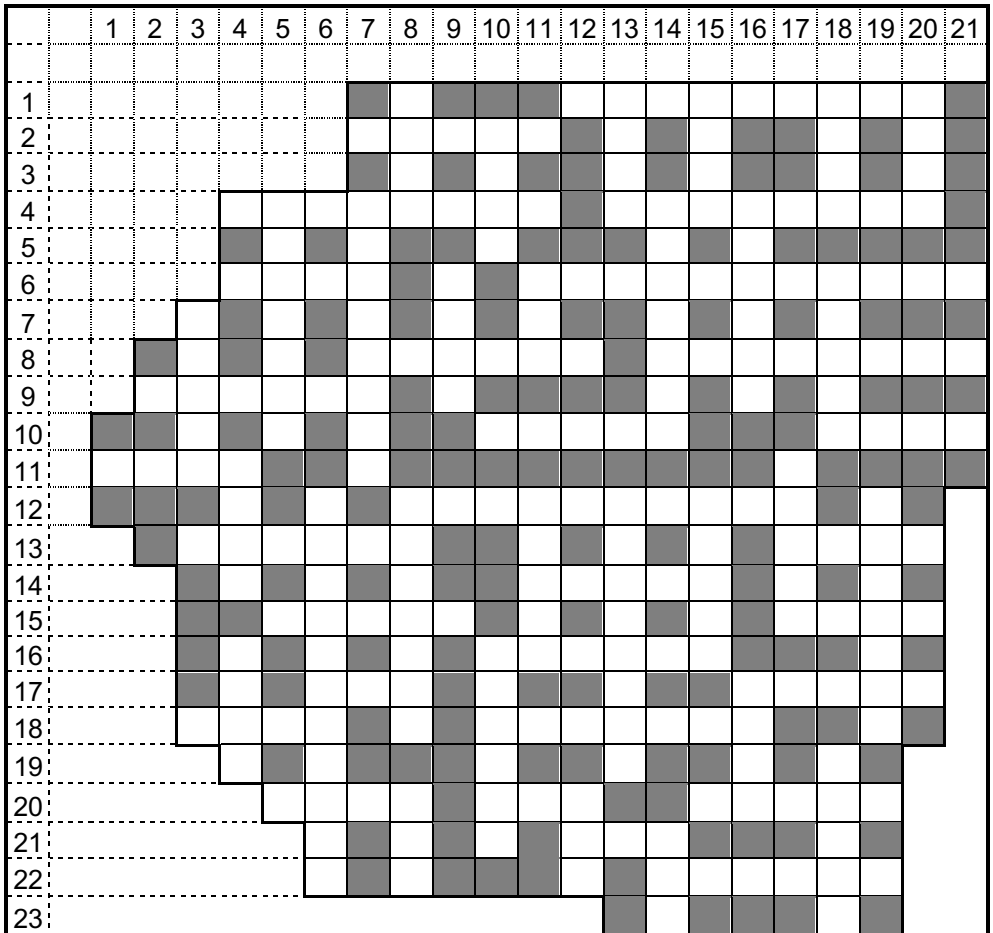
'Is niet erg,' zegt het ene dametje, 'we hadden thuis toch geen plaats gehad voor het dier.'

'Vertel eens lieverd,' vraagt een echtgenote, 'wie is Erica?'

'Hoe bedoel je? Alleen maar een paard waar ik af en toe op wed. Niet belangrijk.'

'Nou, dat paard heeft een half uur geleden afgebeld.'

Puzzelpagina

Omschrijvingen cryptogram

Horizontaal. 1. Spleetvormige opening in een kledingstuk (9); 2. Als je dat hebt kan het niet minder (5); 4. Familie van de maangodin (8); Niet meer en niet minder (8); 6. Geblokkeerd met een dikke nul (4); Terugkerende mededeling (11); 8. Zei de hond daarmee heel heftig (6); Andersom (8); 9. Ziek in Frankrijk (6); 10. Een beroemde Friese ex-voetballer van 69 cm kan wel 20 meter hoog groeien (5); 69 cm ezel voorspelde hij (4); 11. Ongemanierd goed (4); 12. Hij staat nooit achteraan (10); 13. Met dat wapen kwam hij in actie (6); Ze kunnen strelen en dienen (4); 14. Daar wonen de meeste Chinezen (5); 15. Zij hebben dezelfde wetten als de Iraniërs (5); Is erg lastig in de keel (4); 16. Niet toegeevende gevlochten bundel haar (6); 17. Werd vroeger gebracht tijdens het lof (3); Niet de kortste route (5); 18. Voor de geit in de bergen (4); Dat is ons koor (7); 20. Vieze plaats in Overijsel (4); Je hebt er één links en één rechts en toch ben je nooddruftig (3); Kun je niet missen, geen dag (5); 21. Zorgt voor onrust in Noord-Ierland (3); 22. Zangeres met een strohalm in de kerk (6).

Verticaal. 3. Reeds behoeftig met veel lawaai (5); 4. In de grond en in Scheveningen (4); Langspeelplaat na de Technische Universiteit bloeit heel mooi (4); 5. Dat kledingstuk is niet meer nodig (7); 6. Komt na afbraak (11); 7. Opnieuw gebrek brengt veel wateroverlast (8); 8. Dubbel muzikale koning (4); Het kan ook dooien (7); Snel mensensoort (3); 9. Vervuilde lucht uit Duitsland in de Achterhoek (4); 10. Muzikale jongen (4); Je kunt hem zijn als je hem opsteekt (6); 11. Doet pijn tijdens de bevalling (3); Justitieel niet krom (5); 12. Fout in de kerk (3); 13. Er niet buiten kunnen (4); Hobby van apen (8); 14. Praten met een zak op grote afstand (7); Het eerste Amsterdams Peil in Afrika (3); 15. Regelmatige schikking van monniken (4); Het schiet niet op met de Duitse NV na die doortocht in het bos (4); 16. Hechten bij de loterij (6); Of water in Duitsland (4); 17. Rommelig peloton (5); 18. Die halve is voldoende gekookt (4); Meisje dat met bomen praat (5); Een kanjer van een vent (5); 19. Die compagnons hebben het tijdens het diner gedaan ((7)); 20. Wordt gesproken en geschreven (4).

Oplossing puzzel vorig Koorvenster:

1. kindervoeding; 2. knutselkamer; 3. ogenpotlood; 4. bedlectuur; 5. geldkraan; 6. snorhaar; 7. staker; 8. kwalijk; 9. terra; 10. leut; 11. esp; 12. alleenheerschappij; 13. zotteklap; 14. stortbak; 15. vel; 16. tune; 17. geste; 18. stijgen; 19. blamage; 20. meikever; 21. gokschuld; 22. monsterlijk; 23. rommelmarkt; 24. kleurenskala; 25. spanningsboog; 26. manchet; 27. voortent.

De slag moet luiden: **“In geen twee sloten tegelijk lopen.”**

Er zijn totaal 12 oplossingen ingestuurd. Ze waren allemaal helemaal goed

De winnares van het prijsje dat Harrie steeds weer beschikbaar stelt is deze keer geworden: Stien Liebrand. Van harte proficiat!

Er is er een jarig hoera, hoera dat kun je wel zien dat is . . . .

Oktober

- 7 Giena Memelink
- 14 Mieke van Dijk
- 18 Bianca Massop
- 20 Fenna Spier
- 24 Elly Hoogsteder
- 28 Liesbeth Berntsen

November

- 4 Alois Mecking
- 8 Nico Wissing
- 13 Riet Stoverinck
- 14 Frits Lieverdink
- 17 Stef Hermsen
- 30 Diny Jansen

December

- 8 Bets Bolder
- 9 Jos Messink
- 17 Gina Drent
- 19 Meranda Hugen
- 23 Gerard Rutjes
- 25 Marion Leijzer
- 29 Truus Frazer

Van harte proficiat